

Ministerstwo Zdrowia
Departament Kwalifikacji
Medycznych i Nauki

Warszawa, 15 października 2019 r.

KNM.0213.152.2019.TJ

Pan
Bartosz Mikołajczyk
Prezes
Ogólnopolskiego Stowarzyszenia
Opiekunów Medycznych

Szanowny Panie Prezesie

W nawiązaniu do pisma z dnia 25 września 2019 r. w sprawie przekazania informacji czy zawód opiekun medyczny jest zawodem medycznym oraz jak w związku z tym powinno zostać zaszeregowane jego wynagrodzenie, Departament Kwalifikacji Medycznych i Nauki przedstawia poniżej informację w sprawie.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U. z 2018 r. poz. 2190) osoba wykonująca zawód medyczny, to osoba uprawniona na podstawie odrębnych przepisów do udzielania świadczeń zdrowotnych oraz osoba legitymująca się nabyciem fachowych kwalifikacji do udzielania świadczeń zdrowotnych w określonym zakresie lub w określonej dziedzinie medycyny. Jednocześnie zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 10 ww. ustawy, świadczenia zdrowotne są to działania służące zachowaniu, ratowaniu, przywracaniu lub poprawie zdrowia oraz inne działania medyczne wynikające z procesu leczenia lub przepisów odrębnych regulujących zasady ich wykonywania. Mając na uwadze powyższe przepisy oraz biorąc pod uwagę kwalifikacje, jakie uzyskuje osoba posiadająca dyplom potwierdzający kwalifikacje zawodowe w zawodzie opiekun medyczny tj. kwalifikację do świadczenie usług opiekuńczych osobie chorej i niesamodzielnej, a także mając na uwadze, iż zgodnie z rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 22 listopada 2013 r. w sprawie świadczeń gwarantowanych z zakresu świadczeń pielęgnacyjnych i opiekuńczych w ramach opieki

długoterminowej (Dz. U. z 2015 r. poz. 1658) do udzielania takich świadczeń uprawniony jest m.in. opiekun medyczny, należy potwierdzić, iż zawód - opiekun medyczny jest zawodem medycznym.

W kwestii dotyczącej czasu pracy osób zatrudnionych na stanowisku opiekun medyczny, uprzejmie informujemy, iż pracodawca będący podmiotem leczniczym przy ustalaniu czasu pracy pracownika jest związany nie tylko przepisami Kodeksu pracy, ale także przepisami ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U. z 2018 r. poz. 2190 ze zm.). Zgodnie z art. 93 ww. ustawy, czas pracy pracowników zatrudnionych w podmiocie leczniczym, z zastrzeżeniem art. 94 ust. 1, w przyjętym okresie rozliczeniowym, nie może przekraczać 7 godzin 35 minut na dobę i przeciętnie 37 godzin 55 minut na tydzień w przeciętnie pięciodniowym tygodniu pracy w przyjętym okresie rozliczeniowym. Czas pracy pracowników technicznych, obsługi i gospodarczych, w przyjętym okresie rozliczeniowym, nie może przekraczać 8 godzin na dobę i przeciętnie 40 godzin na tydzień w przeciętnie pięciodniowym tygodniu pracy w przyjętym okresie rozliczeniowym.

W związku z powyższym, iż zawód opiekun medyczny jest zawodem medycznym, czas pracy opiekuna medycznego - zarówno po szkole policealnej jak i po kursie kwalifikacyjnym, co do zasady w myśl art. 93 ust. 1 ustawy o działalności leczniczej, w przyjętym okresie rozliczeniowym, nie może przekraczać 7 godzin 35 minut na dobę i przeciętnie 37 godzin 55 minut na tydzień w przeciętnie pięciodniowym tygodniu pracy w przyjętym okresie rozliczeniowym.

W kwestii dotyczącej wynagrodzenia osób wykonujących zawód opiekuna medycznego należy wskazać, że wysokość najniższego wynagrodzenia regulowana jest przepisami ustawy z dnia 8 czerwca 2017 r. o sposobie ustalania najniższego wynagrodzenia zasadniczego pracowników wykonujących zawody medyczne zatrudnionych w podmiotach leczniczych (Dz. U. 2019 r. poz. 1471). W ww. ustawie określone zostały współczynniki pracy służące do obliczenia kwoty najniższego wynagrodzenia zasadniczego dla poszczególnych grup zawodowych. Co istotne, wskazane grupy zawodowe zostały w załączniku do ustawy podzielone według kwalifikacji wymaganych na zajmowanym przez pracownika stanowisku. Zaszeregowanie pracownika wykonującego zawód medyczny do grupy zawodowej, wymienionej w załączniku do ustawy z dnia 8 czerwca 2017 r., należy, zatem do pracodawcy/podmiotu leczniczego i zależeć powinno od tego, jakich kwalifikacji oczekuje on od pracownika na zajmowanym przez niego stanowisku. Podkreślenia wymaga, fakt, iż ustawa z dnia 8 czerwca 2017 r. określa jedynie najniższe wysokości wynagrodzeń zasadniczych (ustawa nie tworzy

siatki płac), jednocześnie nie wyłącza w żadnym miejscu przepisów ogólnych Kodeksu pracy. W przypadku, zatem, gdy w danym podmiocie leczniczym zatrudnieni są pracownicy na jednakowych stanowiskach, którzy wykonują takie same obowiązki, lecz posiadają różne - lecz porównywalne - kwalifikacje, wówczas zastosowanie znajdzie art. 183c Kodeksu pracy, zgodnie, z którym pracownicy mają prawo do jednakowego wynagrodzenia za jednakową pracę lub za pracę o jednakowej wartości. Pracami o jednakowej wartości są prace, których wykonywanie wymaga od pracowników porównywalnych kwalifikacji zawodowych, potwierdzonych dokumentami przewidzianymi w odrębnych przepisach lub praktyką i doświadczeniem zawodowym, a także porównywalnej odpowiedzialności i wysiłku (art. 183c § 3 Kodeksu pracy).

Z poważaniem,

Małgorzata Zadorożna

Dyrektor

/dokument podpisany elektronicznie/